

איכה

1 איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָר הָעִיר רַבְּתִי עִם הַיְתָה כְּאֶלְמָנָה
 רַבְּתִי בְּגוֹזִים שְׂרָתִי בַמְּדִינֹת הַיְתָה לָמָס: ס 2 בְּכֹו תִבְכֶּה
 בְּלֵילָה וְדַמְעָתָהּ עַל לַחֲיָה אֵין-לָהּ מִנְחָם מִכָּל-אֶהְבִּיהָ
 כָּל-רְעִיָּהּ בְּגָדוּ בָהּ הָיוּ לָהּ לְאִיבִים: ס 3 גִּלְתָּה יְהוּדָה
 מֵעַנִי וּמִרַב עֲבָדָה הִיא יִשְׁבֶּה בְּגוֹזִים לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ
 כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים: ס 4 דְרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת
 מִבְּלִי בָאֵי מוֹעֵד כָּל-שְׁעָרֶיהָ שׁוּמְמִין כַּתְּנִיָּה נֶאֱנַחְתִּים
 בַּתּוֹלְתֵיהָ נוֹגֹת וְהִיא מֵר-לָהּ: ס 5 הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אֵיבִיהָ
 שָׁלוּ כִי-יְהוּתָה הוֹנָה עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכוּ שָׁבִי
 לַפְּנֵי-צָר: ס 6 וַיֵּצֵא מִן-בֵּת צִיּוֹן כָּל-הַדָּרָה הָיוּ שְׂרִיָּה
 כְּאֵילִים לֹא-מִצָּאוּ מִרְעֵה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כֶח לַפְּנֵי רוּדְף: ס
 7 זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּהּ וּמְרוּדֶיהָ כָּל מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ
 מִיְמֵי קָדָם בְּנִפְלַע עֲמָה בִּיד-צָר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רְצוּהָ צָרִים
 שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ: ס 8 חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל-כֵּן לְנִיחָה
 הִיָּתָה כָּל-מִכְבְּדֶיהָ הִזְלִיחָה כִּי-רָאוּ עֲרוֹתָהּ גַם-הִיא
 נֶאֱנַחַח וַתִּשָּׁב אַחֲרָה: ס 9 טְמֵאתָה בְּשׁוּלֶיהָ לֹא זָכְרָה
 אַחֲרֵי-יָתָה וַתִּרְדּוּ פְּלֵאִים אֵין מִנְחָם לָהּ רָאָה יְהוָה אֶת-עַנִּי
 כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב: ס 10 יָדוּ פֶרֶשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמֹדֶיהָ
 כִּי-רָאָתָה גוֹזִים בָּאוּ מִקֶּדְשָׁהּ אֲשֶׁר צוּיָתָה לֹא יָבֹאוּ בְּקֶהֱל
 לָךְ: ס 11 כָּל-עַמָּה נֶאֱנַחְתִּים מִבְּקָשִׁים לָחֵם נִתְּנוּ מִחַמּוּדֵיהֶם
 בְּאֶכֶל לְהָשִׁיב נַפְשׁ רָאָה יְהוָה וַתִּבְיָשָׁה כִּי תִיַתִּי זוֹלָלָה:

ס 12 לֹא אֵלֵיכֶם כָּל־עַבְרֵי דָרְךָ הִבִּיטוּ וּרְאוּ אִם־יִשׁ
 מִכְּאוֹב כְּמִכְאוֹבֵי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹגֵה הוֹגֵה בְּיוֹם
 חֲרוֹן אַפּוֹ: ס 13 מִמָּרוֹם שָׁלַח־אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה פֶּלֶשׁ
 רִשָּׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנֵי אַחֲזֹר נִתְּנֵנִי שְׂמִמָּה כָּל־הַיּוֹם דְּרוּה: ס
 14 נִשְׁקַד עַל פִּשְׁעֵי בִידּוֹ יִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלָיו עַל־צוֹאְרֵי הַכְּשִׁיל
 כַּחַי נִתְּנֵנִי אֲדֹנָי בְּיַדִּי לֹא־אוּכַל קוּם: ס 15 סֵלָה כָּל־אֲבִירֵי
 ו אֲדֹנָי בְּקִרְבֵי קָהָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי נֶת דְּרַבָּךְ אֲדֹנָי
 לְבַתּוּלָת בַּת־יְהוּדָה: ס 16 עַל־אֵלֶּה ו אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינַי ו
 עֵינַי יִרְדֶּה מַיִם כִּי־רַחֵק מִמְּנֵי מִנְחָם מְשִׁיב נִפְשֵׁי הָיוּ בְּנֵי
 שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב: ס 17 פֶּרֶשֶׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם
 לָּהּ צוּנָה יְתוּנָה לְיַעֲקֹב סִבִּיבָיו צָרִיו הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶדָּה
 בִּינֵיהֶם: ס 18 צְדִיק הוּא יְהוּדָה כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי שְׂמֵעוּ־נָא
 כָּל־עַמִּים וּרְאוּ מִכְּאוֹבֵי בְּתוּלָתִי וּבַחוּרֵי הֶלְכוּ בְּשֹׁבֵי: ס
 19 קָרָאתִי לְמַאֲתֵבֵי הַמָּה רְמוּנֵי כַּהֲנֵי וּזְקֵנֵי בְּעִיר גּוֹעֵו
 כִּי־בִקְשׁוּ אֶכֶל לָמוֹ וַיָּשִׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם: ס 20 רֵאֵה יְהוּדָה
 כִּי־צָר־לִי מַעַי חֲמַר מְרוֹ נְהַפְּדוּ לְבִי בְּקִרְבֵי כִי מְרוֹ מְרִיתִי
 מִחוּץ שְׂכָל־הַחֲרָב בְּבֵית כַּמּוֹת: ס 21 שְׂמְעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי
 אֵין מִנְחָם לִי כָּל־אֵיבֵי שְׂמְעוּ רַעַתִּל שְׁשׂוּ כִי אַתָּה עֲשִׂיתָ
 הִבְאֵת יוֹם־קָרָאת וַיְהִי כְמוֹנִי: ס 22 תְּבֹא כָּל־רַעַתְּם לְפָנַי־ךְ
 וְעוֹלָל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלָת לִי עַל כָּל־פִּשְׁעֵי
 כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וּלְבִי דָוִי: פ

2

1 איכה יעיב באפּו ו אֲדֹנָי אֶת־בַּת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם
 אֶרֶץ תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הַדָּם־רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ: ס

2 בלע אדני לא חמל את כל-נאות יעקב הרס בעברתו
 מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:
 ס 3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו
 מפני אויב ויבער ביעקב פאש להכה אכלה סביב:
 ס 4 דרך קשאו פאויב נצב ימינו פצר ויהרג כל
 מחמדי-עין באהל בת-ציון שפך פאש חמתו: ס 5 הנה
 אדני | פאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת
 מבצרי וירב בבת-יהודה תאניה ואניה: ס 6 ויחמס
 כגן שכו שחת מועדו שפח יהנה | בציון מועד ושפת
 וינאץ בועם-אפו מלך וכהן: ס 7 זנח אדני | מזבחו
 נאר מקדשו הסגור ביד-אויב חומת ארמנותיה קול
 נתנו בבית-יהנה כיום מועד: ס 8 חשב יהנה | להשחית
 חומת בת-ציון גטה קו לא-השיב ידו מבלע ויאכל-חל
 וחומה יחדו אמללו: ס 9 טבעו בארץ שעריה אבד
 ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה
 לא-מצאו חזון מיתה: ס 10 ישבו לארץ ידמו זקני
 בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורידו לארץ
 ראשן בתולת ירושלים: ס 11 פלו בדמעות עיני חמרמרו
 מעי נשפך לארץ כבדי על-שבר בת-עמי בעטף עולל
 ויוזק ברחבות קריה: ס 12 לאמתם יאמרו איה דגן וגינ
 בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל-חיק
 אמתם: ס 13 מה-אעידך מה אדמה-לך תבת ירושלים מה
 אשנה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון כי-גדול כיס שברך
 מי ירפא-לך: ס 14 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו

על-עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים:
 ס 15 ספקו עליך כפלים כל-עברי דרך שרקו וינעו ראשם
 על-בת ירושלים הנזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש
 לכל-הארץ: ס 16 פצו עליך פיהם כל-אויביך שרקו
 ויחרקו-שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו
 ראינו: ס 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
 מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן
 צריך: ס 18 צעק לבם אל-אדני חומת בת-ציון הורידו
 כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פונת לך אל-תדם
 בת-עינך: ס 19 קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי
 כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עולליך
 העטופים ברעב בראש כל-חוצות: ס 20 ראה יהוה
 ותביטה למי עוללת כה אם-תאכלנה נשים פרים עללי
 טפחים אם-יתהג במקדש אדני כהן ונביא: ס 21 שכבו
 לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב
 תרנת ביום אפך טבחת לא חמלת: ס 22 תקרא כיום
 מועד מגורי מסביב ולא תיה ביום אף-יהוה פליט ושריד
 אשר-טפחתי ורביתי איבי כלם: פ

3

1 אני הנבר ראה עני בשבט עברתי: 2 אותי נהג וילך
 חשך ולא-אור: 3 אך בי ישב יתפך ידו כל-היום: ס
 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויקף ראש
 ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמתי עולם: ס 7 נדר בעדי

וְלֹא אֵצֶא הַכְּבִיד נְחֹשְׁתִּי: 8 גַם כִּי אֲזַעֵק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם
 תִּפְלְתִּי: 9 גִּדְרֵי דְרָכֶי בְּנֹזִית נְתִיבְתִּי עִוָּה: 10 דָּב אַרְבַּ
 הוּא לִי אַרְיָה בְּמִסְתָּרִים: 11 דְרָכֵי סוּרֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמִנִי
 שְׁמֵם: 12 דְרָדָה קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיִבְנִי כַּמְטָרָא לַחֵץ: 13 הֵבִיא
 בְּכַלְיוֹתַי בְּנֵי אֲשַׁפְתּוֹ: 14 הֵייתִי שָׁחֵק לְכָל־עַמֵּי נְגִינְתֵם
 כָּל־הַיּוֹם: 15 הִשְׁבִּיעַנִי בְּמַרְוֵרִים הַרְנִנִי לַעֲנָה: 16 וַיִּגְרַס
 בְּחֻצַּי שְׁנֵי הַכְּפִישָׁנִי בְּאֶפֶר: 17 וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי
 טוֹבָה: 18 וְאָמַר אֶבְרַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: 19 זָכַר־עֲנִי
 וּמַרְוֵדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ: 20 זָכֹר תִּזְכֹּר וּתְשִׁיחַ עָלַי נַפְשִׁי:
 21 זֹאת אֲשִׁיב אֶל־לְבִי עַל־כֵּן אוֹחִיל: 22 חֲסָדֵי יְהוָה כִּי
 לֹא־תִמְנֹנֵי כִי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו: 23 חֲדָשִׁים לְבַקְלִים רַבָּה
 אֲמוֹנַתְךָ: 24 חֲלָקֵי יְהוָה אֲמַרְחָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לּוֹ: 25
 25 טוֹב יְהוָה לְקַנּוֹ לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנֻוּ: 26 טוֹב וַיִּחַל וְדוּמָם
 לַתְּשׁוּעַת יְהוָה: 27 טוֹב לְגִבֹר כִּי־יִשָּׂא עַל בְּנוֹעֲוֵרָיו: 28
 28 יֵשֶׁב בְּדָר וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו: 29 יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלֵי
 יֵשׁ תִּקְוָה: 30 יִתֵּן לְמַכְהוּ לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה: 31 כִּי לֹא
 יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: 32 כִּי אִם־הוֹזִיָּה וְרַחֵם כָּל־בְּחַסְדּוֹ: 33 כִּי
 לֹא עֲנָה מִלְּבֹו וַיִּנְגַּח בְּנֵי־אִישׁ: 34 לְדַכָּא תַחַת רַגְלָיו כָּל
 אֲסִירֵי אֶרֶץ: 35 לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט־גִּבֹר

גִּבְרֵי עֲלִיוֹן: 36 לְעוֹת אֲדָם בְּרִיבּוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה: 37
 37 מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צָוָה: 38 מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא
 הָרְעוֹת וְהַטּוֹב: 39 מִה־יִתְאוּנֵן אֲדָם חֵי גִבֹר עַל־חַטָּא:
 40 נַחֲפָשֶׁה דְרָכֵינוּ וַנְחַקְרָה וַנְשׁוּבָה עַד־יְהוָה: 41 נִשְׂא
 לְבַבְנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם: 42 נַחְנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ

אתה לא סלחת: ס 43 סכתה באף ותרדפנו הרגת לא
 חמלת: 44 סכותה בענן לך מעבור תפלה: 45 סחי ומאוס
 תשימנו בקרב העמים: ס 46 פצו עלינו פיהם כל-איבינו:
 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלגי-מים תרד
 עיני על-שבר בת-עמי: ס 49 עיני נגרה ולא תדמה מאין
 תפגות: 50 עד-ישקיף וירא יהוה משמים: 51 עיני עוללה
 לנפשי מכל בנות עירי: ס 52 צוד צדוני כצפור איבי חנם:
 53 צמתו בבור חזי וידו-אבן בי: 54 צפו-מים על-ראשי
 אמרתי נגזרתי: ס 55 קראתי שמך יהוה מבור תחתיות:
 56 קולי שמעת אל-תעלם אזנה לרוחתי לשועתי: 57 קרבת
 ביום אקראך אמרת אל-תירא: ס 58 רבת אדני ריבי
 נפשי גאלת חיי: 59 ראיתה יהוה ענתתי שפטה משפטי:
 60 ראיתה כל-נקמתם

כל-מחשבתם לי: ס 61 שמעת חרפתם יהוה
 כל-מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והגיונם עלי כל-היום:
 63 שבתם וקימתם תביטה אני מנגינתם: ס 64 תשיב להם
 נמול יהוה כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מגנת-לב תאלתך
 להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה: פ

4

1 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
 אבני-קדש

בראש כל-חוצות: ס 2 בני ציון תוקרים המסלאים
 בפז איכה נחשבו לנבלי-חרש מעשה ידי יוצר: ס

3 גם-תנין תלצו שד היניקו גוריהן בת-עמי לאכזר כי
 ענים במדבר: ס 4 דבק לשון יונק אל-חכו בצמא עוללים
 שאלו לחם פרש אין להם: ס 5 האכלים למעדנים נשמו
 בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ס 6 ויגדל
 עזן בת-עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו-רגע ולא-חלו
 בה ידים: ס 7 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם
 מפנינים ספיר גזרתם: ס 8 חשך משחור תארם לא נפרו
 בחוצות צפד עורם על-עצמם יבש היה כעץ: ס 9 טובים
 היו חללי-חרב מחללי רעב שהם יזכרו מדקרים מתנובת
 שדי: ס 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות
 למו בשבר בת-עמי: ס 11 כלה יהודה את-חמתו שפך חרון
 אפו ויצת-אש בציון ותאכל יסודתיה: ס 12 לא האמינו
 מלכי-ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי
 ירושלם: ס 13 מחטאת נביאיה עונות פהגיה השפכים
 בקרבה הם צדיקים: ס 14 נעו עורים בחוצות נגאלו
 בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: ס 15 סורו טמא קראו
 למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו גם-נעו אמרו בגוים לא
 יוסיפו לגור: ס 16 פני יהודה חלקם לא יוסיף להביטם
 פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: ס 17 עודינה תכלינה
 עינינו אל-עזרתנו תבל בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע:
 ס 18 צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו
 ימינו כי-בא קצינו: ס 19 קלים היו רדפינו מנשרי שמים
 על-ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: ס 20 רוח אפינו
 משיח יהנה גלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה

בגוֹם: ס 21 שִׁישִׁי וְשִׁמְחִי בַת־אֲדוֹם יוֹשְׁבֵתִי בְּאֶרֶץ עוֹץ
 גַּם־עַל־יָדְךָ תַעֲבֹר־כּוֹס תִּשְׁכַּרְי וְתִתְעַרְי: ס 22 תַּם־עוֹנֶךָ
 בַּת־צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ בַּת־אֲדוֹם גְּלָה
 עַל־חַטָּאתֶיךָ: פ

5

1 זָכַר יְהוָה מַה־הָיָה לָנוּ הַבַּיִט וּרְאָה אֶת־חֲרָפְתָנוּ:
 2 נִחַלְתָנוּ גִּהְפָכָה לְזָרִים בְּתֵינֹו לְנִכְרִים: 3 יְתוּמִים הֵינֹו אִין
 אָב אִמֵּתֵינֹו כְּאֶלְמָנוֹת: 4 מִיִּמֵּינוּ בְּכֹסֶף שְׁתֵּינֹו עֲצִינוּ בְּמַחִיר
 יָבֹאוּ: 5 עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ יִגְעֵנוּ לֹא הוֹנַח לָנוּ: 6 מִצָּרִים
 נָתַנוּ זָד אֲשׁוּר לְשֹׁבַע לָחֶם: 7 אֲבִתֵּינוּ חָטְאוּ אִינֶם אֲנַחְנוּ
 עוֹנֵתֵיהֶם סָבְלוּנוּ: 8 עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ פָרַק אִין מִיָּדָם:
 9 בְּנַפְשָׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמֶּדְבָּר: 10 עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר
 נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב: 11 נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ בַתְּלַת
 בְּעָרֵי יְהוּדָה: 12 שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זָקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ:
 13 בַּחֹרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וּנְעָרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ: 14 זָקֵנִים מִשְׁעַר
 שָׁבְתוּ בַּחֹרִים מוֹנֵינֵתָם: 15 שָׁבַת מְשׁוֹשׁ לִפְנֵי נִהְפָד לְאָבֶל
 מִחֲלָנוּ: 16 נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אִוִּינָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ:
 17 עַל־זֶה הָיָה דָוָה לִפְנֵינוּ עַל־אֵלֶּה חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ: 18 עַל
 הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמֹם שׁוּעָלִים הִלְכוּ־בוּ: פ 19 אֶתְּהָ יְהוָה לְעוֹלָם
 תִּשָּׁב כַּסְאָךָ לְדָר וְדוֹר: 20 לְמָה לְנִצַּח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזוּבֵנוּ
 לְאֶרֶץ יָמִים: 21 תִּשְׁיִבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ וּנְשׁוּב חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 כְּקֶדֶם: 22 כִּי אִם־מָאֵס מְאֹסֵתָנוּ קִצְפָתָ עָלֵינוּ עַד־מָאֵד:

הקודש כתבי

The Hebrew Old Testament, Westminster Leningrad Codex

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Biblical/Ancient

Lemma and morphology data are licensed under a Creative Commons Attribution- ShareAlike license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>). For attribution purposes, credit the Open Scriptures Hebrew Bible Project. The text of the WLC remains in the public domain.

2017-12-27

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

d1a7663b-2d06-5130-ae51-1db48e8c0710